

Καλός δισεκατομμυριούχος; Δεν υπάρχει τέτοιο πράμα

Πηγή: jacobin.com

Μετάφραση: Χρήστος Αβραμίδης

Ο Joe Biden ανέφερε τα τα εξής στην [αποχαιρετιστήρια ομιλία](#) του:

«Θέλω να προειδοποιήσω τη χώρα για κάποια πράγματα που με ανησυχούν πολύ. Αυτό είναι η επικίνδυνη συγκέντρωση εξουσίας στα χέρια πολύ λίγων υπερ-πλούσιων ανθρώπων και οι επικίνδυνες συνέπειες αυτού, αν η κατάχρηση εξουσίας αφεθεί ανεξέλεγκτη. Σήμερα στην Αμερική διαμορφώνεται μια ολιγαρχία ακραίου πλούτου, δύναμης και επιρροής που κυριολεκτικά απειλεί ολόκληρη τη δημοκρατία μας, τα βασικά μας δικαιώματα και ελευθερίες και μια δίκαιη ευκαιρία για όλους να προχωρήσουν μπροστά»

Φιλελεύθεροι αλλά και αριστεροί υποδέχθηκαν θετικά τα τελευταία σχόλια του Biden ως μια σπάνια αναγνώριση της ολιγαρχίας στις Ηνωμένες Πολιτείες — ο Bernie Sanders, για παράδειγμα, τον [επαίνεσε](#) ως «απολύτως σωστό» και πρόσθεσε ότι ο κίνδυνος της ολιγαρχίας είναι «το καθοριστικό ζήτημα της εποχής μας».

Όμως, στη συνέχεια της ομιλίας του, ο Biden πρόσθεσε σημαντικά στοιχεία στην προειδοποίησή του: «Ανησυχώ εξίσου για τη δυνητική άνοδο ενός τεχνολογικού-βιομηχανικού συμπλέγματος που θα μπορούσε να αποτελέσει πραγματικό κίνδυνο για τη χώρα μας».

Αν και δεν υπάρχουν ακόμη ολοκληρωμένα στοιχεία για τη χρηματοδότηση της προεκλογικής εκστρατείας, είναι ήδη σαφές ότι η Silicon Valley έπαιξε σημαντικό ρόλο στην [επανεκλογή](#) του Τραμπ και ότι ήδη ασκεί τεράστια επιρροή στην κυβέρνησή του.

Και αυτό, όπως έχουν καταστήσει σαφές, είναι η πραγματική ανησυχία των Δημοκρατικών: όχι η τεράστια συγκέντρωση καπιταλιστικού πλούτου καθαυτή αλλά με η συγκεκριμένη συγκέντρωσή του στα χέρια των υποστηρικτών Ρεπουμπλικανών.

«Υπάρχουν πολλοί καλοί δισεκατομμυριούχοι εκεί έξω που ήταν με τους Δημοκρατικούς, που συμμερίζονται τις αξίες μας και θα πάρουμε τα χρήματά τους», δήλωσε ο Ken Martin, ένας από τους επικρατέστερους υποψήφιους για την προεδρία του Δημοκρατικού Κόμματος, σε ένα [φόρουμ](#) την Κυριακή. «Αλλά δεν θα πάρουμε χρήματα από αυτούς τους κακούς δισεκατομμυριούχους».

Ένα πρακτικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει αυτή η προσέγγιση είναι ότι ακόμη και οι «καλοί» δισεκατομμυριούχοι αποτελούν αναξιόπιστους συμμάχους. Στις εκλογές του 2020, για παράδειγμα, ο Bill Gates ισχυρίζεται ότι έδωσε 50 εκατομμύρια δολάρια σε μη κερδοσκοπικό οργανισμό που υποστηρίζει την Kamala Harris. Αλλά μετά από ένα πρόσφατο ταξίδι στο Μαρ-α-Λάγκο, ο Gates πλέον λέει ότι έχει αλλάξει γνώμη για τον Trump:

«Υπάρχουν πολλοί καλοί δισεκατομμυριούχοι εκεί έξω που ήταν με τους Δημοκρατικούς, που συμμερίζονται τις αξίες μας και θα πάρουμε τα χρήματά τους», δήλωσε ο Ken Martin, ένας από τους επικρατέστερους υποψήφιους για την προεδρία του Δημοκρατικού Κόμματος, σε ένα φόρουμ την Κυριακή. «Αλλά δεν θα πάρουμε χρήματα από αυτούς τους κακούς δισεκατομμυριούχους».

Ένα πρακτικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει αυτή η προσέγγιση είναι ότι ακόμη και οι «καλοί» δισεκατομμυριούχοι αποτελούν αναξιόπιστους συμμάχους. Στις εκλογές του 2020, για παράδειγμα, ο Bill Gates ισχυρίζεται ότι έδωσε 50 εκατομμύρια δολάρια σε μη κερδοσκοπικό οργανισμό που υποστηρίζει την Kamala Harris. Αλλά μετά από ένα πρόσφατο ταξίδι στο Mar-a-Lago, ο Gates πλέον λέει ότι έχει αλλάξει γνώμη για τον Trump:

«Ένωσα ότι ήταν, ξέρετε, γεμάτος ενέργεια και –καταλαβαίνετε– ότι ανυπομονούσε να βοηθήσει στην προώθηση της καινοτομίας. Ειλικρινά εντυπωσιάστηκα με το πόσο ενδιαφέρον έδειξε για τα θέματα που έθεσα».

Παρομοίως, ο συνιδρυτής της Airbnb, Joe Gebbia, ο οποίος έδωσε το μέγιστο επιτρεπόμενο ποσό προς τη Harris το 2020, ισχυρίζεται τώρα ότι ψήφισε τον Trump:

«Δεν είναι ένας φασίστας αποφασισμένος να καταστρέψει τη δημοκρατία.. Ενδιαφέρεται πραγματικά για την αποτελεσματικότητα και τις δαπάνες της κυβέρνησης. Και εγώ ενδιαφέρομαι για την επόμενη γενιά, και μου αρέσει όλη η πρωτοβουλία του DOGE. Νοιάζεται για την επιστροφή της κοινής λογικής στη χώρα μας.»

Μπορεί ο Biden να προειδοποιεί σήμερα για το «τεχνολογικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα», αλλά μόλις πριν από λίγα χρόνια οι Δημοκρατικοί θεωρούσαν ακόμη «καλούς δισεκατομμυριούχους» τους πλουτοκράτες της τεχνολογίας, όπως ο Elon Musk και ο Marc Andreessen.

Ακόμα και αν όλοι αυτοί οι άνδρες απλώς άλλαξαν γνώμη, αυτό δημιουργεί ένα σοβαρό πρόβλημα για την προσέγγιση του Martin για την ολιγαρχία: θέτει ολόκληρο το Δημοκρατικό Κόμμα στο έλεος των αποφασιστικά ευμετάβλητων επικυρίαρχων.

Αλλά υπάρχουν φυσικά και άλλοι τρόποι να εξηγήσουμε γιατί οι δισεκατομμυριούχοι της τεχνολογίας μας άλλαξαν στρατόπεδο εκτός από το καθαρό καπρίτσιο. Όπως εξήγησα εκτενώς στην περίπτωση του Mark Zuckerberg, οι δισεκατομμυριούχοι της τεχνολογίας έχουν ισχυρά επιχειρηματικά κίνητρα να ευθυγραμμιστούν με όποιον βρίσκεται στην εξουσία. Θέλουν συμβόλαια, θέλουν να αποφύγουν τη θέσπιση κανονισμών και θέλουν να επηρεάσουν την πολιτική - όλα προς το συμφέρον των κερδών. Και αυτό το κίνητρο είναι τόσο ισχυρό που έχει αποδειχθεί περισσότερο από ικανό να πείσει τους

δισεκατομμυριούχους της τεχνολογίας να αλλάξουν την κομματική τους ευθυγράμμιση.

Ο Ken Martin θέλει να μας κάνει να πιστέψουμε ότι υπάρχει κάποια συγκεκριμένη συνομοταξία «καλών δισεκατομμυριούχων» στους οποίους μπορεί να βασιστεί κανείς για να αγωνιστούν για την πολιτική πρόοδο, αλλά το τεχνολογικό βιομηχανικό σύμπλεγμα μας δείχνει ακριβώς γιατί δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Όποιες προσωπικές συμπάθειες και αν έχουν οι δισεκατομμυριούχοι μας, ο καπιταλισμός θα τους υποχρεώνει πάντα να θέτουν τα οικονομικά τους συμφέροντα σε προτεραιότητα πάνω από όλα. Θα υπάρχει πάντα μια συστηματική τάση μεταξύ των μεγαλύτερων δωρητών προεκλογικών εκστρατειών να αντιτίθενται σε ρυθμιστικές διατάξεις, φόρους και σε οτιδήποτε βγάζει τους εργαζόμενους από την επισφάλεια και τους δίνει μια στάλα ανεξαρτησίας.

Υπάρχουν αναρίθμητες μεταρρυθμίσεις που μπορεί να θεσπίσει το Δημοκρατικό Κόμμα για να περιορίσει την επιρροή των δισεκατομμυριούχων δωρητών του, αλλά οι πλούσιοι έχουν μάθει να παρακάμπτον τους κανονισμούς χρηματοδότησης των προεκλογικών εκστρατειών στο παρελθόν (για παράδειγμα μέσω των PACs- Επιτροπών Πολιτικής δράσης*), και αναπόφευκτα θα το ξανακάνουν.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η δημοκρατία, τελικά, απλά δεν μπορεί να συνυπάρξει με την τεράστια συσσώρευση πλούτου που εγγυάται η καπιταλιστική οικονομία. Αντί να ελπίζουν ότι οι «καλοί δισεκατομμυριούχοι» θα εργαστούν ενάντια στα δικά τους επιχειρηματικά συμφέροντα, οι σοσιαλιστές πρέπει να αγωνιστούν για έναν κόσμο όπου δεν θα υπάρχουν καθόλου δισεκατομμυριούχοι.

*Οι PACs (Επιτροπές Πολιτικής Δράσης) είναι ένας τρόπος να παρακάμπτονται οι κανονισμοί χρηματοδότησης εκστρατειών. Οι πλούσιοι δωρητές μπορούν να διοχετεύουν μεγάλα ποσά χρημάτων σε αυτές τις επιτροπές, οι οποίες στη συνέχεια χρηματοδοτούν ή υποστηρίζουν πολιτικούς έμμεσα, χωρίς να παραβιάζουν άμεσα τους περιορισμούς στις ατομικές δωρεές.